

- - найсильніші фехтувальники світу;
- ·····- - найсильніші фехтувальники України (до експерименту);
- ···- - найсильніші фехтувальники України (після експерименту).

Після завершення педагогічного експерименту ефективність застосування ремізів кращими фехтувальниками України зросла на 5,87% і склала 80,87%, що незначною мірою поступається даному показнику у кращих фехтувальників світу. Ефективність атак із фінтами достовірно виросла на 5,73% і складає 70,39%, максимально наблизившись до даного показника у висококваліфікованих фехтувальників світу. Результати педагогічного експерименту показали, що експериментальна технологія удосконалення техніко-тактичних дій вплинула на техніко-тактичну підготовленість спортсменів експериментальної групи й підвищила ефективність їхніх основних бойових дій. У результаті дослідження нами були підтвержені дані про те, що техніко-тактична підготовка повинна здійснюватися з урахуванням змісту змагальної діяльності фехтувальників високої кваліфікації. До нових даних належать узагальнення групових та індивідуальних моделей ведення двобоїв провідними фехтувальниками світу.

Розроблено комп'ютерну програму «Аналіз і моделювання змагальних дій фехтувальників» на підставі комп'ютерного моделювання.

ВИСНОВКИ. 1. Аналіз і узагальнення наявних підходів до удосконалення спортивної майстерності кваліфікованих шпажистів показали, що техніко-тактична підготовленість спортсменів є основним чинником, що як впливає на досягнення високих спортивних результатів, так і визначає зміст тренувального процесу.

2. Головною особливістю технології удосконалення техніко-тактичних дій висококваліфікованих фехтувальників на шпагах на підставі комп'ютерного моделювання сутичок фехтувального двобою є організація техніко-тактичної підготовки спортсменів експериментальної групи з урахуванням загальних тенденцій розвитку сучасного фехтування на шпагах і об'єктивних кількісних показників техніко-тактичної підготовленості як спортсмена, що готується до двобою, так і можливого суперника.

Технологія удосконалення техніко-тактичних дій висококваліфікованих фехтувальників на шпагах на підставі комп'ютерного моделювання підтвердила статистично достовірне ($p < 0,05$) підвищення ефективності основних груп техніко-тактичних дій членів експериментальної групи, яка до початку педагогічного експерименту була нижче, порівняно із провідними спортсменами світу (ефективність захистів з відповідями з 47,63% підвищилася до 60,65%, ефективність ремізів з 75,00% - до 80,87%). Ефективність індивідуальних моделей ведення двобою із заздалегідь запланованим суперником підтверджена в змагальних умовах у 83,3% випадків: двадцять із двадцяти чотирьох боїв, проведених українськими фехтувальниками в процесі педагогічного експерименту на етапах Кубка світу в 2009 році, були виграні.

ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ ДОСЛІДЖЕНЬ пов'язані з розробкою індивідуальних програм удосконалення техніко-тактичної майстерності висококваліфікованих фехтувальниць на шпагах.

ЛІТЕРАТУРА

1. Рыжкова Л.Г. Тактическая информация о намерениях на применение разновидностей действий в фехтовальном бою / Лариса Геннадьевна Рыжкова // Научно-теоретический журнал «Ученые записки», – 2011 - № 3 (73). – 173-178
2. Семеряк З. Засоби вдосконалення техніко-тактичної підготовленості фехтувальниць-шпажисток з використанням авторського тренажерного пристрою / Семеряк З., Бріскін Ю., Пітин М. // Науковий часопис НПУ ім. М.П. Драгоманова. Серія 15. Науково-педагогічні проблеми фізичної культури (фізична культура і спорт). – К. : Вид-во НПУ ім. М.П. Драгоманова, 2013. – Вип. 10 (37). – С. 111–117.
3. Смирновський С. Характеристика показників контролю змагальної діяльності у фехтуванні / Смирновський С.Б., Семеряк З.С. // Молода спортивна наука України: зб. наук. праць з галузі фіз. вих., спорту і здоров'я людини. – Л., 2014. – Вип. 18 – Т.1 – С.239–244.
4. Турецкий Б.В. Компьютерная диагностика психических качеств спортсменов-единоборцев / Б.В. Турецкий, В.Г. Сивицкий // Тезисы докладов XIII научно-практической конференции по психологии физического воспитания и спорта. М., 1992. - С. 20-21.
5. Тышлер Д. Многолетняя тренировка юных фехтовальщиков : Учеб. пособие. / Тышлер Давид, Мовшович Алек, Тышлер Геннадий. М., 2002. - 254 с.
6. Шевчук Е. Н. Компьютерная программа «Анализ и моделирование соревновательной деятельности фехтовальщиков» как средство и метод подготовки к соревнованиям / Е. Н. Шевчук // Вісник Черніг. держ. пед. ун-ту. Чернігів: ЧДПУ – 2009. – № 69. – С. 311–315.
7. Шевчук Е. Н. Компьютерное моделирование, как средство повышения технико-тактического мастерства фехтовальщиков / Е. Н. Шевчук // Вісник Черніг. держ. пед. ун-ту. — Чернігів: ЧДПУ, 2008. – № 54. – С.462– 466.
8. Шевчук Е. Н. Техничко-тактические действия ведущих шпажистов мира в условиях соревновательной деятельности / Е. Н. Шевчук, В. В. Гамалий // Наука в олимпийском спорте. – К., 2009. – № 2. – С. 70–75.
9. Rogers E. Essential Skills Training / Ed Rogers. — Marlborough Wiltshire, Crowood press Ltd. Ramsbury, 2003. — 286 p.
10. Price R. G. Weight Training in Fencing / Robert G. Price. — Cleveland: Price World Enterprises, 2003. — 186 p.
11. Pitman B. Fencing: Techniques of Foil, Epee and Saber / Brian Pitman. — Marlborough Wiltshire, Crowood press Ltd. Ramsbury, NY, USA, 2004 — 340 p.

Щур Лідія, Грибовська Ірина**, Іваночко Вікторія**, Музика Федір**, Завидівська Наталія****

*Львівська національна академія мистецтв**

*Львівський державний університет фізичної культури***

*Львівський інститут банківської справи Університету банківської справи Національного банку України****

ДО ПРОБЛЕМИ ФІЗКУЛЬТУРНО-ОЗДОРОВОЇ ОСВІТИ СТУДЕНТІВ

У статті подано результати анкетування випускників вищих навчальних закладів різного професійного спрямування та різного віку, щодо вивчення потреби у формуванні в них здоров'язбережувальних знань з метою ведення здорового способу життя

після закінчення навчання. Також було проведено експеримент, в якому взяло участь 368 осіб віком від 25 до 50 років (медики, представники мистецьких спеціальностей, технічних спеціальностей, працівники сфери фізичної культури і спорту та іншого фаху). Доведено, що більшість випускників (58,9 %) не займаються фізичною культурою і спортом. Чоловіки стають активнішими до фізичних занять у віці 31–40 років, а активність жінок зростає після 41 року, що пояснюється боротьбою зі старінням. З'ясовано, що для більшості осіб основними причинами, які спонукають їх до занять фізичними вправами є болі в хребті, суглобах, головний біль. Щодо ціннісних орієнтацій, які стимулюють людей до занять фізичними вправами, то переважають суспільні (43,8 %), на другому місці – фізичні (38,3 %) і лише на третьому – духовні (17,9 %).

Ключові слова: фізкультурно-оздоровчі заняття, фізична культура, рівень залучення.

Щур Лидия, Грибовская Ирина, Иваночко Виктория, Музыка Федор, Завидовская Наталья. К проблеме физкультурно-оздоровительного образования студентов. В статье представлены результаты анкетирования выпускников высших учебных заведений разного профессионального направления и разного возраста, по изучению потребности в формировании у них здоровьесохраняющих знаний с целью ведения здорового образа жизни после окончания обучения. Также был проведен эксперимент, в котором приняло участие 368 человек в возрасте от 25 до 50 лет (медики, представители художественных специальностей, технических специальностей, работники сферы физической культуры и спорта и другие профессии). Доказано, что большинство выпускников (58,9%) не занимаются физической культурой и спортом. Мужчины становятся активными к физическим занятиям в возрасте 31-40 лет, тогда как активность женщин растет после 41 года, что объясняется борьбой со старением. Выяснено, что для большинства лиц основными причинами, которые побуждают их к занятиям физическими упражнениями являются боли в позвоночнике, суставах, головная боль. По отношению к ценностным ориентациям, которые стимулируют людей к занятиям физическими упражнениями, преобладают общественные (43,8%), на втором месте - физические (38,3%) и лишь на третьем - духовные (17,9%).

Ключевые слова: физкультурно-оздоровительные занятия, физическая культура, уровень вовлечения.

Schur Lidiya, Hribovskaya Irina, Ivanochko Viktoriya, Myzuka Fedir, Zavudivska Natalija. Problem of fitness education students. The article presents the results of the survey of graduates of different professional areas and of different ages, to study the need for the formation of their health-preserving knowledge to lead a healthy lifestyle after graduation. Was also held eksperiment, which was attended by 368 people aged 25 to 50 years (doctors, representatives of creative professions, technical specialties, workers in the sphere of physical culture and sports and other specialties). It is proved that the majority of graduates (58.9%) were engaged in physical culture and sports. Men become more active in physical activity at age 31-40 years, while the activity of women increases after 41, due to anti-aging. It was found that for most people the main reasons that motivate them to exercise is back pain, joint pain, and headache. As for values, which encourage people to exercise, the prevailing social (43.8%), followed by - individuals (38.3%), and only the third - spiritual (17.9%).

Key words: sports and fitness classes, physical training, the level of involvement.

Актуальність. Основні ідеї Болонського процесу відносно подальшої модернізації вищої освіти визначили багатofункціональність освітньої сфери фізичної культури і спорту, яка передбачає не лише роль професійної освіти, а й навчання здоров'язбереження майбутніх фахівців будь-якої галузі, що забезпечить їхній соціальний самозахист і стабільність. Ось чому акцентується увага студентів на індивідуальному здоров'ї і формуванні потреб у його зміцненні, що є актуальним завданням вищої школи [2, 7, 8]. Соціальна значущість і необхідність дослідження рівня залишкових знань, умінь і навичок з питань фізичної культури у випускників зі стажем роботи 5 років і більше пояснюється тим, що суспільні трансформації за період професійної діяльності могли вплинути на зміну їхніх ціннісних орієнтацій щодо необхідності ведення здорового способу життя [3, 4, 5]. У сучасній літературі проблеми загальної фізкультурно-оздоровчої освіти розглядаються з різних позицій, але меншою мірою розробляються шляхи їх розв'язання через вивчення соціальних потреб майбутніх працівників, думок і бачення дорослого населення [1, 5, 6]. Вивчення життєвих позицій випускників вищих навчальних закладів дозволить довести, що у процесі фізичного виховання існує потенціал для узагальнення знань і підвищення здоров'язбережувальної компетентності студентів за умови організації навчання за новими стандартами. Для виявлення та об'єктивізації більш вузького кола проблем, що існують в системі фізкультурно-оздоровчої освіти студентів вищих навчальних закладів різного професійного спрямування, подальшого дослідження основних напрямів фундаменталізації доцільно вивчати практичний досвід випускників, а саме: практику використання засобів фізичної культури, їхню фізичну активність; готовність кожної особи до самооцінки рівня здоров'я, а в зв'язку з цим і їхню здатність впливати на власну працездатність; взаємозв'язок між рівнем здоров'язбережувальних знань, умінь і навичок, отриманих випускниками під час навчання у вищих навчальних закладах, та їхнім способом життя.

Мета роботи – вивчити потреби у формуванні здоров'язбережувальних знань випускників вищих навчальних закладів різного професійного спрямування.

Для досягнення мети вирішувались наступні **завдання**:

1. Встановити кількість залучених випускників вищих навчальних закладів різних спеціальностей до занять фізичною культурою і спортом.
2. Виявити найбільш фізично активні вікові групи серед чоловіків і жінок.
3. З'ясувати ціннісні орієнтації, які спонукають до занять фізичними вправами представників різного професійного спрямування.

Для вирішення поставлених завдань використовувались наступні **методи дослідження**: аналіз науково-методичної літератури, педагогічні спостереження, соціологічний метод (анкетування) та методи математичної статистики. Опрацювання результатів здійснювалось із використанням програмного комплексу SPSS Version 13. Похибка програмного комплексу становить $\pm 3\%$. Форма звіту – статистичний аналіз, таблиці з узагальненими результатами, деталізовані за простою і зрощеною сегментацією опитаних; аналітичні висновки і тлумачення.

Організація дослідження. В експерименті брали участь медики – 85 осіб (23,1 %), представники мистецьких спеціальностей – 96 осіб (26,1 %), технічних спеціальностей – 92 особи (25,0 %), працівники сфери фізичної культури і спорту – 90 осіб (24,4 %) та іншого фаху – 5 осіб (1,35 %). Загалом на цьому етапі в дослідно-експериментальній роботі взяли участь 368 осіб віком від 25 до 50 років (табл. 1).

Таблиця 1

Вік (роки)	Результат	Фах					Разом
		мистецький	медичний	технічний	фізична культура і спорт	інший	
25–30 років	к-сть осіб	40	35	40	29	2	146
	у %	10,9	9,5	10,9	7,9	0,5	39,7
31–40 років	к-сть осіб	34	22	24	32	0	112
	у %	9,2	6,0	6,5	8,7	0	30,4
41–50 років	к-сть осіб	22	28	28	29	3	110
	у %	6,0	7,6	7,6	7,9	0,8	29,9
Усього	к-сть осіб	96	85	92	90	5	368
	у %	26,1	23,1	25,0	24,5	1,3	100

Результати дослідження. Аналіз відповідей респондентів щодо активності у заняттях фізичною культурою і спортом, яке є фактично відображенням практичного фізкультурного досвіду опитаних, дозволив виявити, що взагалі не займаються 58,9 % осіб, займаються фізичною культурою 32,4 % осіб, 8,7 % займаються спортом. Слід зазначити, що серед тих, хто займається фізичною культурою (32,4 %), є представники сфери фізичної культури і спорту. Серед працівників цієї професії, як з'ясувалося, є і спортсмени (8,7 %) (табл. 2). Перехресний аналіз результатів відповідей з урахуванням статі та вікових особливостей опитаних дозволяє констатувати наступне.

Таблиця 2

Активність фахівців різних спеціальностей у заняттях фізичною культурою і спортом (кількість осіб, %)		
Варіанти відповідей	Респонденти	Показники
«узагалі не займаюсь»	к-сть осіб	109
	%	58,9
«займаюся фізичною культурою»	к-сть осіб	60
	%	32,4
«займаюся спортом»	к-сть осіб	16
	%	8,7

Проблема кар'єрного росту для чоловіків є актуальною у віці 25–30 років і брак вільного часу відіграє свою роль. Вони найактивніші у віці 31–40 років. У цьому віці чоловіки відповідальніше ставляться до свого здоров'я ще й тому, що у представників чоловічої статі хронічні захворювання загострюються саме до 40 років. Жінки найактивніші у віці 25–30 років. Ймовірно, це пов'язано з дітородною функцією, перебуванням удома і бажанням після народження дитини повернутися до попередньої ваги. Активність жінок після 41 року пояснюється боротьбою зі старінням. Свідченням цього є їхній «пік» активності щодо занять фізичними вправами у віці 41–50 років. Аналіз даних у розрізі спеціальностей вказує на те, що працівники сфери фізичної культури і спорту з віком стають менш активними щодо занять фізичними вправами. Зокрема, відсоток тих, хто займається, знизився від 11,3 % у віці 25–30 років до 5,3 % у віці 41–50 років. Представники технічних, мистецьких спеціальностей і медики найменш активними є у віці 25–30 років (8,8 %; 8,9 % і 3,8 % відповідно), а ось з віком кількість фізично активних осіб цих спеціальностей зростає (табл. 3).

Якщо розглянути ці результати з урахуванням віку опитаних, то слід зазначити, що найбільша кількість тих, хто не займається фізичною культурою (34,0 %), – це молоді люди 25–30 років, а найбільша кількість тих, хто займається (14,6 %), – особи 31–40 років.

Таблиця 3

Залученість респондентів до занять фізичною культурою і спортом з урахуванням статі та вікових особливостей (кількість осіб, %)

Стать	Варіанти відповідей	Респонденти	Вік (роки)			Разом
			25–30	31–40	41–50	
чоловіки	«узагалі не займаюсь»	к-сть осіб	24	6	21	51
		%	23,3	5,8	20,4	49,5
	«займаюся фізичною культурою»	к-сть осіб	12	18	9	39
		%	11,7	17,5	8,7	37,9
займаюся «спортом»	к-сть осіб	10	2	1	13	
	%	9,7	1,9	1,0	12,6	
жінки	«узагалі не займаюсь»	к-сть осіб	19	11	8	38
		%	23,2	13,4	9,8	46,3
	«займаюся фізичною культурою»	к-сть осіб	15	12	14	41
		%	18,3	14,6	17,1	50,0
«займаюся спортом»	к-сть осіб	0	3	0	3	
	%	0	3,7	0	3,7	

Наступним запитанням анкети ми з'ясували, що у святковий тиждень, якраз тоді, коли є більше вільного часу, люди є менш

фізично активними, ніж протягом звичайного типового (робочого) тижня (табл. 4). Тобто, наша українська ментальність і ставлення до свят не дозволяють у такі дні виділяти час для занять фізичними вправами. І якщо протягом типового робочого тижня жодного дня не займаються фізичним самовдосконаленням 22,2 % опитаних, то впродовж святкового тижня їхня кількість становить 47,6 %.

Таблиця 4

Фізична активність опитаних упродовж робочого і святкового тижнів (кількість осіб, %)

Дні	«Ваш обсяг занять будь-якими фізичними вправами за останній святковий тиждень»		«Ваш обсяг занять будь-якими фізичними вправами протягом типового (робочого тижня)»	
	кількість осіб	%	кількість осіб	%
0 днів	88	47,6	41	22,2
1 день	23	12,4	13	7,0
2 дні	41	22,2	22	11,8
3 дні	15	8,1	52	28,1
4 дні	6	3,2	37	20,0
5 днів	12	6,5	16	8,6
6 днів	0	0	4	2,2
7 днів	0	0	0	0
Усього	185	100,0	185	100,0

Щодо різноманітності проведення вільного часу, то в робочі дні більшість обирає для себе перегляд телевізора (25,4 %); 22,2 % опитаних зазначають, що вільного часу немає; 18,9 % – віддають перевагу спілкуванню з друзями; 14,6 % – займаються хатніми справами; 10,8 % – проводять свій вільний час біля комп'ютера, а 8,1 % – читають художню літературу. У святкові дні 47,0 % респондентів відсипаються від робочих днів; 26,0 % – відпочивають біля комп'ютера, тобто у більшості опитаних переважає малорухомий спосіб життя. Лише 18,9 % проводять свята на природі і 8,1 % – подорожують. Аналіз причин, що спонукають осіб до занять фізичними вправами показав, що більшість опитаних (55,1 %) зазначили – загальний незадовільний стан, 21,6 % – біль у хребті, 12,5 % – головний біль і 10,8 % – біль у суглобах. Отримані відповіді є цілком виправданими і логічними, адже більшість осіб живуть із болями в хребті, суглобах і головним болем. Показники, які ми отримали після перехресного аналізу відповідей на запитання: «Яку кількість фізичних вправ і де ви погодилися би виконувати щодня?», вказують на те, що найбільша кількість опитаних різних спеціальностей і віку засвідчили, що на робочому місці, а щодо кількості, то це 2-4 вправи (табл. 5).

Таблиця 5

Умови використання засобів фізичної культури (кількість осіб, %)

Питання	Відповідь (разів)	К-сть осіб	%	Питання	Відповідь	К-сть осіб	%
«Яку кількість фізичних вправ ви згодні виконувати щодня?»	2-4	108	58,4	«Де впродовж дня ви могли б виконувати фізичні вправи?»	на робочому місці	94	50,8
	6-8	34	18,4		удома	42	22,7
	10-12	43	23,2		у спортивному залі	28	15,1
	Усього	185	100,0		на відкритому повітрі (стадіон)	21	11,4
усього					185	100,0	

Якщо говорити про ціннісні орієнтації, які спонукають випускників до занять фізичними вправами, то загалом переважають суспільні – 43,8 %. Це є свідченням того, що з віком формується світогляд, до якого людина приходить у підсумку великої і важкої свідомої роботи. У загальній структурі соціальних якостей особи суспільство виконує провідну роль. Саме в суспільстві людина інтегрує в життєву позицію різноманітний індивідуальний і соціальний досвід, у тому числі й з питань здоров'язбереження. На другому місці – фізичні (38,3 %) і лише на третьому – духовні (17,9 %). У контексті фаху фізичні цінності переважають у медиків – 14,6 %, а не у працівників сфери фізичної культури і спорту – 5,9 %. З'ясування питання про спрямування системи фізичних вправ, яку б обрали для себе опитані показало, що більшість з них віддають перевагу рекреаційному спрямуванню фізичних вправ (38,9 %). Профілактичне спрямування фізичних вправ обирали б для себе 20,6 % опитаних, лікувальне – 19,4 %, спортивне – 12,5 % і 8,6 % осіб – не визначилися з вибором. Слід зазначити, що з віком зростає кількість людей, які віддають перевагу необхідності лікувального спрямування. Аналіз відповідей опитаних з урахуванням фаху має також свої особливості (табл. 6). Так, працівники мистецьких, технічних спеціальностей і сфери фізичної культури та спорту віддали б перевагу рекреаційній формі занять (10,3 %; 10,8 %; 9,7 % відповідно), медичні працівники – лікувальній (8,6 %), а 8,6 % осіб узагалі не визначилися з вибором.

А ось на запитання щодо того, чи вірять опитані у профілактичну дію фізичних вправ позитивно відповіли 94,1 % опитаних. Аналіз отриманих результатів у віковому контексті показує, що не вірять у профілактичну дію фізичних вправ саме молодь (3,8 %), серед осіб 31–40 років – це 1,6 %, а до 41–50 років кількість таких людей зменшується до 0,5 %.

Узагальнюючи вищевикладене, причиною низької фізкультурної активності фахівців різних спеціальностей є недостатня фізкультурна освіта, здобута у вищих навчальних закладах. Адже фізичне виховання є важливою складовою вищої освіти у підготовці висококваліфікованих фахівців.

Власне у студентському віці слід сформувати мотивацію та надати відповідний рівень фізкультурних знань, який дозволить майбутньому фахівцю у подальшому житті застосовувати їх для зміцнення власного здоров'я та високої працездатності.

Таблиця 6

Порівняльний аналіз обраних систем фізичних вправ (кількість осіб, %)

«Яке спрямування системи фізичних вправ ви обрали б для себе?»	Респонденти	Фах					Разом
		місцевий	медичний	технічний	фізична культура і спорт	інший	
рекреаційне	к-сть осіб	19	12	20	18	3	72
	%	10,3	6,5	10,8	9,7	1,6	38,9
лікувальне	к-сть осіб	11	16	4	5	0	36
	%	5,9	8,6	2,2	2,7	0	19,4
спортивне	к-сть осіб	2	4	5	12	0	23
	%	1,1	2,2	2,7	6,5	0	12,5
профілактичне	к-сть осіб	12	9	10	7	0	38
	%	6,5	4,9	5,4	3,8	0	20,6
не знаю	к-сть осіб	5	3	5	2	1	16
	%	2,7	1,6	2,7	1,1	0,5	8,6

Отже, можна зробити наступні **ВИСНОВКИ**:

1. Виявлено, що більшість випускників вищих навчальних закладів різного професійного спрямування, не займаються фізичною культурою і спортом (58,9%).

2. Виявлено, що чоловіки у віці 31-40 років стають активнішими до занять фізичними вправами. Ймовірно причиною відповідальнішого ставлення до свого здоров'я є загострення хронічних захворювань саме до 40 років. Жінки найактивніші у віці 25-30 років, що може бути пов'язано з дітородною функцією, перебуванням удома і бажанням після народження дитини повернутися до попередньої маси тіла. А активність жінок до занять фізичними вправами після 41 року пояснюється боротьбою зі старінням.

3. Визначено, що в робочі дні більшість респондентів відпочиває пасивно, зокрема: 25,4 % зазначають, що переглядають телевізор; 18,9 % – віддають перевагу спілкуванню з друзями; 14,6 % – займаються хатніми справами; 10,8 % – проводять свій вільний час біля комп'ютера, а 8,1 % – читають художню літературу.

4. З'ясовано, що серед ціннісних орієнтацій, які спонукають випускників вищих навчальних закладів різного професійного спрямування до занять фізичними вправами переважають суспільні (43,8 %). Друге місце респонденти віддають фізичним (38,3 %). На третьому місці – духовні цінності (17,9 %).

ПЕРСПЕКТИВОЮ ПОДАЛЬШИХ ПОШУКІВ буде розробка оздоровчих систем, моделей, оздоровчих програм, які будуть мотивувати студентів вищих навчальних закладів до використання сучасних оздоровчих технологій у повсякденній життєдіяльності.

ЛІТЕРАТУРА

1. Актуальні питання фізичного виховання учнівської молоді: теорія та практика : монографія / А. Г. Черноштан, Ю. В. Драгнев, О. В. Отравенко та ін. ; за заг. ред. Т. Т. Ротерс. – Луганськ : Вид-во ДЗ «ЛНУ ім. Т. Шевченка», 2008. – 320 с.
2. Бароненко В. А. Здоровье и физическая культура студента : учеб. пособ. для студ. учреждений сред. проф. образов / В. А. Бароненко, Л. А. Рапопорт. – Изд. 2-е, перераб. – М. : Альфа, 2010. – 335 с.
3. Власов Г. В. Формування здорового способу життя студентів вищих медичних навчальних закладів / Г. В. Власов. – Донецьк, 2013. – 155 с.
4. Гетман В. А. Философские аспекты здорового образа и способа жизни (антропозтика здоровья) / В. А. Гетман, Ю. В. Новицкий // Вестник Балтийской педагогической академии. – СПб., 2006. – Вып. 66. – С 53–63.
5. Круцевич Т. Ю. Формування ціннісних категорій особистості фізичної культури студентів у системі вищої освіти / Т. Ю. Круцевич, О. Ю. Марченко // Теорія і методика фізичного виховання і спорту. – К. : Олімпійська література, 2009. – № 2. – С. 78–81.
6. Путров С. Ю. Дослідження реалізації потреб у заняттях фізичними вправами студентів технічного університету / С. Ю. Путров, Л. П. Сущенко // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту : наук. журн. / за ред. С. С. Єрмакова. – Харків : ХДАДМ (XXIII), 2006. – № 10. – С. 128–131.
7. Савко Э. Здоровый образ жизни, здоровье и самосозидание здоровья студенческой молодежи в новом тысячелетии / Эмилия Савко // Спортивный вестник Придніпров'я : наук.-теор. журн. – 2005. – Вип. 2. – С. 33–36.
8. Соколенко О. І. Здоров'я в ієрархії цінностей студентів / О. І. Соколенко // Професіоналізм педагога в контексті європейського вибору України : мат. Міжнар. наук.-практ. конф., 20–22 верес. 2007 р., м. Ялта : зб. ст. – Ялта : РВВ КГУ, 2007. – Ч. 2. – С. 134–137.

Яременко Лілія

Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова

ОСНОВНІ СУПЕРЕЧНОСТІ ПОЗАШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ

Розвиток сучасної позашкільної освіти відбувається досить суперечливо. Першочергову увагу дослідники звертають на обмежене фінансування позашкільної освіти, яке є наслідком недосконалої законодавчої політики держави. Недостатня координація взаємодії різних ланок управління освітою також є негативним чинником, який гальмує розвиток